

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2419/2022
08.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4176/21 од 28.10.2021. године, у седници већа одржаној 08.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4176/21 од 28.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 415/21 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тако што је обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 54.344,00 динара, са законском затезном каматом од 15.06.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 51.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4176/21 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 415/21 од 13.05.2021. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужена да исплати тужиоцу на име неисплаћене јубиларне награде, износ од 54.344,00 динара, са законском затезном каматом од 15.06.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 51.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, а обавезан тужилац да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 69.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженој на име трошкова жалбе износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и

предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 403. став 2. тачка 2. а у вези члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац који је био запослен у привременим институцијама Косова и Метохије, у Казнено поправном дому у ... Решењем Министарства правде Републике Србије, Управа за извршење заводских санкција од 29.04.2008. године, преузет је у Управу за извршење заводских санкција почев од 15.05.2008. године и остварује плату према дотадашњем решењу у висини од 16.000,00 динара. Према Закључку Владе Републике Србије 05 број 112 – 1619/2008 од 17.04.2008. године, положај лица која су запослена у привременим институцијама Косова и Метохије уподобљава се положају државних службеника и намештеника који су радили у органима који су укинута, а чији делокруг је преузео други орган. Они имају право да буду преузети у орган Републике Србије који је преузео делокруг, ако предходно органу Републике Србије у који се преузимају доставе писмене доказе о томе да им је престао радни однос у привременим институцијама Косова и Метохије. Висина просечне зараде, без пореза и доприноса по запосленом у Републици Србији за децембар 2017. године, односно висина јубиларне награде за 2018. годину, за навршених 10 година рада у државном органу износила је 54.344,00 динара. Просечна нето зарада за децембар 2017. годину износила је 54.344,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужилац остварио право на јубиларну накнаду за навршених 10 година рада у радном односу код органа тужене на дан 15.05.2018. године, односно 10 година после преузимања у Министарство правде, Управу за извршење заводских санкција, због чега је досудио тужиоцу тражени новчани износ од 54.344,00 динара, са законском затезном каматом.

Међутим, другостепени суд је одлучујући о жалби тужене закључио да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, због чега је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца, јер тужилац није подносио писани захтев за исплату јубиларне награде руководиоцу органа, па му право на исплату јубиларне награде није признато појединачном актом тужене, те нама право на ову накнаду.

Према оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца, код утврђења првостепеног суда да тужилац иако је у радном односу код тужене више од 10 година од заснивања радног односа, после преузимања из привремених институција Косова и Метохије тужилац није обављао послове.

Одредбом члана 120. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 ... 95/18 - аутентично тумачење) је прописано да, општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

Одредбом члана 44. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 25/15 ... 34/18) прописано је да, запослени има право на јубиларну новчану награду у висини месечне просечне зараде без пореза и доприноса по запосленом у Републици Србији према објављеном податку органа надлежног за послове статистике, за последњи месец у претходној календарској години у односу на календарску годину у којој се јубиларна награда остварује, с тим што се висина новчане награде увећава за 25% при сваком наредном остваривању тог права, тако да се исплаћује за 10 година рада у радном односу у висини месечне просечне зараде, без пореза и доприноса.

Дакле, јубиларна награда се исплаћује запосленом када оствари одређени број година рада у радном односу. У конкретној ситуацији тужилац после преузимања на рад у Управу за извршење заводских санкција, почев од 15.05.2008. године, није био радно ангажован, због чега нема право на јубиларну награду, с обзиром на то да је право на јубиларну награду предвиђено само за године рада у радном односу.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да тужиоцу припада право на јубиларну награду за 10 година у радном односу код тужене. Наиме, одредбом члана 44. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за државне органе је изричито предвиђено да запослени има право на јубиларну новчану награду за 10 година рада у радном односу. Према томе, да би тужилац имао право на јубиларну награду за 10 година рада код тужене, неопходно је било да је за тај период за који тражи јубиларну награду био и радно ангажован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић